

Konjunkturer, og at statistiske Erfaringer skulde have viist, at daarlige Konjunkturer altid medføre Forøgelse af Ildbrandene o. s. v. Jeg tog dertil svare, at det jo ikke kan falde mig ind at bestride, at Erfaringen viser det; men det er jo dog ligesaa viist, at ikke alle Ildbrande ere selvforskyldte, om end Konjunkturerne ere nok saa daarlige. Deri er jeg naturligvis enig med det ærede Medlem, at imod det, at Folk ville sætte Ild paa, hjælpe Brandlovgivningsbestemmelser ikke noget; men jeg mener dog, at selv om de daarlige Konjunkturer virke saaledes ind, at der forekommer en Del flere selvfremkaldte Ildbrande, end der ellers forekommer — jeg bruger Udtrykket selvfremkaldte, fordi jeg ikke just ubetinget vil kalde dem alle forsættelige, idet en Del maatte kunne være fremkaldte ved en større Stjødsløshed, som netop under saadanne Forhold udbiises — at selv om en Del af disse under flette Konjunkturer opstaaende Ildbrande ere selvfremkaldte, ere de det selvfølgelig ikke alle, og man maa vel haabe, at en stor Del, vel endogsaa en overveiende Del, ikke er det; netop med Hensyn til de Ildbrande, som ikke ere selvfremkaldte, spiller det jo en Rolle, hvorledes Brandlovgivningen er, og jeg tror ikke, at man kan tvivle paa, at det, som navnlig fra Brandforsikringernes Side fremsættes, er rigtigt, nemlig at forskjellige Mangler i den bestaaende Brandlovgivning ogsaa ere en Kilde til Ildbrande ved Siden af de enkelte saadanne, der maatte kunne hidrøre fra Folks Uvigt til at „sælge til Ussurancen“. Derfor mener jeg, at det Spørgsmaal om Brandlovgivningens Bestaafenhed staar for sig selv og maa bedømmes uden Hensyn til Konjunkturerne. Naar dette Lovforslag er fremsat, er det altsaa væsentlig ikke saa meget paa Grund af den Formerelse af Ildbrande, der kunne tilskrives de flette Konjunkturer og kunne betegnes som selvfremkaldte, men væsentlig af Hensyn til at Erfaringen har viist, at mange ikke selvfremkaldte Ildbrande have deres Kilde i en mindre hensigtsmæssig Byggemaade, som det skal være Brandlovgivningens Sag at søge at forhindre eller modificere.

Med Hensyn til de enkelte Vædringsforslag, der ere fremsatte, vil jeg gjøre den almindelige Bemærkning, at jeg i det Hele skal gaa ind paa de Vædringer, der ere foreslaaede af hele Udvalget. Der er maatte nok et Par Stykker af dem, som vække nogen Tvivl hos mig. — Jeg skal saaledes nævne Vædringsforslaget under Nr. 15, — men da jeg erkjender, at selv ved disse Vædringers Bedtagelse, vil Lovforslaget dog i alt Væsentligt gjøre den Rætte, det tilsigter at gjøre,

og da jeg mener, at det er i høi Grad magtpaaliggende at faae Noget ud af Sagen, skal jeg være rede til at tilside sætte de Betæneligheder, jeg ellers kunde have paa et og andet Punkt, og jeg skal saaledes i det Hele tiltræde de Vædringsforslag, der ere stillede af det ærede Udvalg. Hvad angaar de Vædringsforslag, der ere stillede af Mindretallet, skal jeg først bemærke, at jeg ikke kan tilraade at stemme for Vædringsforslaget under Nr. 3. Jeg ser meget vel, at dette Vædringsforslag tilbyder noget Mere end det, man har, og at det forsaavidt er et Fremskridt fremfor Ingenting at faae, men det forekommer mig, at det dog nærmest er fremgaaet af denne Diskussion, at de Betæneligheder, der kunne være ved at blive ved Regeringens Lovforslag, saaledes som det er modificeret af Udvalget, altsaa ved at fastholde, at Tag i Reglen skal opbindes med galvaniseret Sertraad, ere ikke saa betydelige, at man af dem skulde lade sig afholde fra at foretage, hvad der dog er det Bedste, og det forekommer mig, at der ikke kan være nogen Tvivl om, at det vilde være det Hensigtsmæssigste og Heldigste, naar man kunde komme dertil. Naar man skulde opgibe at gaa saa vidt, saa skulde det væsentlig være paa Grund af økonomiske eller andre Vanskeligheder, som derved vilde foraarsages Befolkningen, men det forekommer mig — i det Mindste er det mit Indtryk af den stedfundne Diskussion — at det, hvorom der her handles, er egentlig ikke Noget, der har saa stor Betydning i økonomisk Henseende, at det økonomiske Hensyn kan komme i Betragtning. Det, hvorom der her handles, er egentlig kun, om jeg saa maa udtrykke mig, at tvinge Befolkningen bort fra en gammel Vane og at bringe den ind paa en ny Fremgangsmaade i denne Henseende, som man paa de mange Steder i Landet, hvor man har forsøgt den, er paa det Riene med sig selv om er langt bedre. Jeg synes, at alle de Udtalelser, der ere fremkomne ved 1ste Behandling saavel som i Dag, bære Vidnesbyrd om, at hvorjomhelst i Landet, man er gaaet over til denne nye Fremgangsmaade, er man tilfreds dermed, og jeg synes ikke, jeg har hørt nogenjomhelst Udtalelse om, at man har fundet Misligheder eller Vanskeligheder derved eller i nogenjomhelst Maade fortrhyder at have anvendt den. Naar det saa viser sig, at de Udgifter, der ere forbundne dermed, ere af overmaade ringe Betydning, saa forekommer det mig ikke, at der er nogen Grund til at vige tilbage fra en Regel, som maatte nok i Begyndelsen vil foranledige lidt Utilfredshed hist og her, men som man dog i det Hele og Store kan være vel tjent med at